

عواقب دوجنگ

فاصله بین دوجنگ عالم کیر از ربع قرن کمتر بود اما در ایران، در همان مدت کوتاه بیست و پیکسال حوادثی شگرف روی داد و ایرانیان با چشمی اشگبار و دلی خونین و کامی نlux از کثرت ابی روزگار طعم سختی را به غایت و مشقت را بنها یات چشیدند.

راست است که از دو واقعه مشابه دو نتیجه متضاد حاصل آمد و تخمی همانند میوه مختلف بیار آورد یعنی جنگ اول وطن ما را از مرگ حتمی رهانید و جنگ دوم ما را به عمق چاه خفت و مذلت کشانید مذلّت ک در هر دوجنگ دول متجاوز به معافی بری متول شده بر خاک وطن ما شیوخون زدند با سه سپاهیان خویش دیار ما را لک دمال کردند و غنچه های تازه شکفته آمال ما را منجمد ساختند و بهتر بگوئیم تاریخ تکرار شد و بکفته حافظ شیرازی :

چنین عزیز نگینی بدرست اهرمن افتاد. زحمات چندین ساله در ترمیم شالوده اداره نوین به در رفت و نگرانی سعدی فنان پذیر تحقق یافت که :

نهال بسی سال گردد درخت زیبخش بر آرد یکی باد سخت این ملیه آتش بر جان میهن پرستان زد و مورخین را بیاد هجوم های بی در پی در طول دوهزار و پانصد سال انداخت ! مقدونی های اسکندر چگونه بر ما تاختند و سلسه پرافتخار هخامنشی را منهدم ساختند.

تاتارها از صحاری خشک و سوزان به مزارع سرسبز ما روى آوردند، تازیان آثار عظمت باستانى ما را برباد دادند، چنگىزيان و تيموريان جها سوزپون بالای آسمانى ريشه هستى پير و جوان را ازبن افکندند و افعانها بر شاه نگون بخت صفوی هجوم آورده و آه و فغان را به کهکشان رساندند.

نگارنده با تلحظ کامي چنین با خوبشتن اندیشید، راست است که ایران همواره از اين آزمایشهای جانگداز جان بدربرده و بقول گفت «درو گبی تو» نویسنده فرانسوی:

«اگر ایران را تقسیم کنند و نام آنرا هم از نقشهٔ عالم محو نمایند هرگز نخواهد مرد چنانکه تا گذون فتوحات و سلطهٔ بیغانه نتوانسته است شخصیت ایرانی را ازبن ببرد و مانند صخره سنگی موجودیت خود را در زیر امواج دریا حفظ نموده است».

اما آثار ضعف و سستی بعد از قرنها هنوز نمودار بوده تا آنکه چندسال پس از پایان جنگ اول از فرصت مناسبی که اوضاع بین الملل بما داد استفاده کرده گامهای بطرف اصلاحات و تجدید تشکیلات برداشتمیم به بنیان کاخ‌های مدرسه و بیمارستان و کارخانه پرداختیم، در فرهنگ و بهداری و شهرسازی پیشرفت‌های محسوسی بعمل آوردمیم، راه آهن پر طولی از شمال به جنوب کشیدیم، در تنسيق نیروی نظامی جدیتی بلیغ هبدول داشتمیم و میخواستیم با اراده استوار يك ناحیه عقب‌مانده مغرب آسیارا به‌همالک مترقی باختن اروپا برسانیم افسوس که در چنین موقع مهاجمینی جدید به بهانه‌های مختلف بر ما تاختند و تخم ناموزونی در این دیار کاشتند.

کدام بهانه‌ای اساس قر از اینکه چند نهن متخصص فنی آلمانی خواسته یا تواسته باشند از هزار فرسنگ مسافت زیانهای نظامی به انگلستان وارد آورند و حال آنکه دو روز بعد از آغاز جنگ اعلان بیطری ایران باین مضمون صادر شده و با تابع بیگانه تأکیدات بلیغ در مراعات این بیطری بعمل آمده بود:

«در این موقع که متأسفانه فائرة جنگ در اروپا برپا شده است به بیگانگانی که در ایران به عنوان زیست مینمایند نزوماً آنکه داده میشود که از ابراز هرگونه احساساتی که منافی بیطری کشور ایران باشد جدا خودداری کرده و متوجه باشند که مبادا برخلاف بیطری حرکتی از آنها ناشی شود - وزیر کشور» .

امیدوارم در نگارش این وقایع خامه من دستخوش لغتش نشود و طریق مبالغه نپیماید؛ مقصود آن است رازی را که تاکنون بر بسیاری از ایرانیان مستور بوده مکشوف سازم و شگاکین را از شائبه شباه و ریب بیرون آورم و حقایق تاریخی را به سابقه اجدادی و شخصی نه تنها از محفظه ذهن خویش بروی کاغذ رسم نمایم بلکه برای اثبات بی غرضی و بیطری خود به اعتراضات سیاستمداری که ناقص اصلی بیطری ایران بوده توسل جویم و او صدراعظم شهر انگلستان وینستون چرچیل بود. وینستون چرچیل در جلد پنجم خاطراتش علی حمله مسلحانه بایران را چنین شرح میدهد و مارا از هر تفسیری بی نیاز میسازد:

لزوم ارسال انواع و اقسام ساز و برج و مهمات برای سوری از یکطرف و اشکالات روزافزو راه اقیانوس منجمد شمالی و نقشه‌های استراتژیکی متفقین در آینده از طرف دیگر بیش از پیش مارا بر آن میداشت که برای استفاده کامل از ایران بمنظور ارتباط باشوری اقدام فوری معمول داریم .

چاههای نفت ایران بمنزله عامل مهمی در جنگ بشمار میرفت عده کثیری از آلمانیها در تهران استقرار یافته و وجهه آمان در ایران روز بروز بهتر میشد.

بهم خوردن نقشه‌شورش در عراق واشغال سوریه از طرف انگلیس و فرانسه که در فاصله کمی صورت گرفت نقشه‌های هیتلر را در خاور مواجه با اشکال بسیار نمود و بنابرین ما از موقعیت استفاده کردیم و بر آن شدیم که بر سها دست اتحاد دهیم و با تفاق مبادرت پاشکر کشی بایران نمائیم.

البته من راجع بمبادرت بجنگ در ایران قاندازه نگران بودم لیکن چاره جز آن نداشتم که بخطرات این جنگ تن دهم و گذشته از این بسیار خوشحال بودم که برای راهنمائی عملیات جنگی ژنرال ویول در هندوستان است.

روز ۱۱ زوئیه ۱۹۴۱ کابینه جنگ سران ستاد را مأمور کرد که برای موردی که دولت ایران حاضر به اخراج آلمانیهای مقیم این کشور نشود طرح یک نقشه نظامی مشترک با روسها را در ایران تهیه کند روز ۱۸ زوئیه سران ستاد بما توصیه کردند که ما باید نسبت بدولت ایران یک روش جدی اتخاذ کنیم ژنرال ویول نیز کاملاً با این نظر موافق بود و روز پیش تلگراف زیر را بوزارت جنگ مخابره نموده بود:

بنظر من روش ملاجمی که نسبت به ایران اتخاذ گردیده بهیچ روی حوجه نیست زیرا دفاع هندوستان ایجاد میکند که ایران پیش رنگ از وجود آلمانها پاک شود و اعمال در این راه موجب آن خواهد گردید

همان حادثی که در عراق روی داد ولی بموضع از آن جلوگیری شد در ایران نیز تجدید شود.

ضرورت کامل دارد که ما از طریق ایران بروسیه ملحق شویم و هر گاه دولت کنونی ایران حاضر به تسهیل اقدام ما نگردد باید اراده خود را بر دولت ایران تحمیل کنیم و در این هنگام که سرنوشت ببرد روسیه و آلمان نامعلوم است باید دولت ایران را تحت شدیدترین خشوار قرار داد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی